

מהספר העתידי **רמזי טעם עם טעם לשב"ח** מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

לכיוון יום פטירת זק' רבי מנחם מנדל ז"ר יעקב קופל האגרי מקוסוב ("אהבת שלום") י"ז במרחשון התקפ"ו

רמזים נוספים בפסוק הבא הובאו בגליונות מטעם 157 2121.

וְאֶקְוֶה פֶּת-לֶזֶם (קדמא ואזלא) וְסִעְדִּי לְבָבְכֶם אֲזֹר תַּעֲבְרוּ (בראשית יז, ה)

רבי משה צבי הלוי ראטה מבאר¹ את המלים "אחר תעברו" ע"פ המשנה (פאה פ"ח משנה ז) שצריך ליתן לעני העובר ממקום למקום מזון שתי סעודות לחם. כמו שמצאנו שנתן אברהם להגר ולישמעאל, דכתיב "ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר" וכמאמר הגמרא (יומא י"ח עב) שאין דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו. וכן כאן ראה אברהם אבינו שהמלאכים עוברים על פתח ביתו ולא נכנסים אליו, הגם שהיה ידוע לכל עובר ושב שיש לו לאברהם אש"ל לתת לחם לכל העובר שם. מזה הבין אברהם ששלשה האנשים האלו ממהרים מאד. לכן רץ אברהם לקראתם ואמר להם שאעפ"כ יבואו אל ביתו עד שיכין להם צידה לדרך, היינו לחם ומים, כדי שיהיה להם מה לאכול על הדרך אשר הולכים בה. וזהו שאמר אברהם "ואקחה פת לחם" שאתן לכם לחם כדי שתסעדו לבכם אחר תעברו, שיהיה לכם מה לאכול אחר תעברו, "כי על כן עברתם על עבדכם", כי רואה אני שהדרך נחוץ לכם מאד מאחר שעברתם עלי.

לכן עשה אברהם את כל אשר עשה במהירות, כדי שיוכל לתת לפניהם מהר בעוד שממתינים על הלחם. ובזה מובן מה שלא הביא להם לסעודה לחם כי הלחם לא הוכן לסעודה, אלא היה מוכן להם לצידה לדרך.

ויש לומר בדרך רמז וְאֶקְוֶה פֶּת-לֶזֶם בקדמא ואזלא היינו שאעשה לכם הלחם מהרה כדי שעי"כ קדמא ואזלא שתוכלו מהר ללכת לדרככם.

וְאֶקְוֶה פֶּת-לֶזֶם (קדמא ואזלא) וְסִעְדִּי לְבָבְכֶם אֲזֹר תַּעֲבְרוּ (בראשית יז, ה)

לקמן (פסוק ח) מביא רש"י: "ויקח חמאה וגו' - ולחם לא הביא לפי שפירסה שרה נדה שחזר לה אורח כנשים אותו היום ונטמאת העיסה". ע"כ.

ונרמז בטעמים: וְאֶקְוֶה פֶּת-לֶזֶם (קדמא ואזלא). אברהם לא הביא את הלחם כי לפני (קדמא) שהוכן הלחם, חזר לשרה אורח (אזלא) כנשים, הנקרא גם דרך נשים (בראשית לא, לה).

שלום המאירי

¹ תורת המצרף, רבי משה צבי הלוי ראטה, מו"ץ וויטצען, ברוקלין תשמט, עמ' כג.

מהספר העתידי רמזי טעם עם טעם לשב"ח מאת שלום המאירי, אשמח לתגובות במייל: shalom303@gmail.com

וְאֶקְחָה פֶּת-לֶזֶם (קדמא ואזלא) וְסִעְדוּ לַבָּכִים אֲזֹר תַּעֲבְרוּ (בראשית יז, ה)

רבי נתן נטע שפירא מבאר² שהתיבות "ואקחה פת לחם" רומזות על סעודת מוצאי שבת, שממנה ניזונה עצם לוז הנקראת גם נסכוי³, וממנה נברא האדם לעתיד לבא. אין עצם זה נמחה וכולו קיים לעת"ל, ונרמז במלת ואקח"ה פת לחם ענין זה ראשי תבות א'בר ק'טן ח'בוט ה'קבר ל'חם פת לחם, שאותו פת לחם של מוצ"ש מצלת האבר קטן מחבוט הקבר. וזה וסעדו לבכם אחר תעברו כלומר אף לאחר שתעברו מן העולם אותו פת לחם נותן כח לאותו אבר הנסכוי, 'וסעדו' בגימטריא 'נסכוי'.

רבי יוסף חיים מאסקאוויטש מבאר⁴ שדברים אלה של המגלה עמוקות רמזים בטעמים וְאֶקְחָה פֶּת-לֶזֶם (קדמא ואזלא), שאפילו לאחר שתלכו מזה העולם יתן הלחם הזה כח בנסכוי (לוז) לעתיד שלא תתבלה בחבוט הקבר.

וְאֶקְחָה פֶּת-לֶזֶם (קדמא ואזלא) וְסִעְדוּ לַבָּכִים אֲזֹר תַּעֲבְרוּ (בראשית יז, ה)

לַבָּכִים הוא לב אחד, ואילו 'לבבכם' רומז לשני לבבות.

במסכת בבא בתרא (דף יב עב) נאמר: "א"ר אבדימי דמן חיפה קודם שיאכל אדם וישתה יש לו שתי לבבות לאחר שאוכל ושותה אין לו אלא לב אחד שנאמר איש נבוב ילבב וכתוב נבוב לוחות ומתרגמין חליל לוחין".

רבי יוסף חיים מבגדד, בניהו בן יהוידע, מבאר: "לאחר שאכל ושתה אין לו אלא לב אחד. נ"ל בס"ד, לב ולב אותיות בלבול דכל היכא שיש לו לב ולב, יש לו בלבול דלא ידע מה לעשות הכזה או כזה, ואחר אכילה נתישב דעתו, ואין לו אלא לב אחד, יען כי אחר שאכל ושתה נעשה שמחה בלבו, וכמ"ש [קהלת ט' ז'] לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך, ולכן תמצא שמחה אותיות שח מה, והיינו לב אחד עולה מספר מה, רוצה לומר על ידי השמחה שבלב, אינו שח לב ולב, אלא שח לב אחד". ע"כ.

ונרמז בטעמים: וְאֶקְחָה פֶּת-לֶזֶם (קדמא ואזלא), לפני שאדם סועד הוא מבולבל, ועלול להכשל ביצר הרע, שהרי פירשו חז"ל, והובא ברש"י (דברים ו, ה) "בכל לבבך - בשני יצריך", והטעמים רמזים בצורתם, ימין ושמאל, לפסוק (קהלת י, ב) "לב חכם לימינו ולב פסיל לשמאלו", אך לאחר שסעד את לבו, יכול הוא לנהוג כחכם בשני יצריו.

שלום המאירי

² מגלה עמוקות על התורה מכת"י חדש, רבי נתן נטע שפירא, מהד' רבי שלום הכהן ווייס, בני ברק תשמב, עמ' כח.
³ מגלה עמוקות מציין שבויק"ר פר' י"ח ובלקוטי הש"ס להאריז"ל מסכת ר"ה נקרא העצם לוז, ובפוסקים (או"ח סי' ש' בב"י ובט"ז ובאליה רבה) נקרא נסכוי. ראה שם עוד שמות לאבר זה.
⁴ חסדך מחיים, רבי יוסף חיים מאסקאוויטש, אדמו"ר משאץ, ברוקלין תשע"ו, עמ' מח.